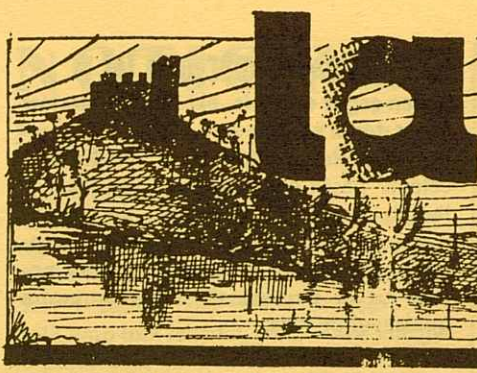

La Vall del Mogent

Publicació setmanal

Administració: Anselm Clavé, 30

Preu: 25 cèntims

Vianda del temps

A fi de que els nostres lectors puguin fer-se càrrec del terrible espectacle que oferiria Espanya si guanyaven les Esquerreres coalitzades o sia la barreja que han fet comunistes, anarquistes, socialistes, esquerra, etc., inserirem aquí alguns fragments dels més esfereïdors dels mitings, diaris, etc. d'aquesta mena de gent.

Estem decidits a fer a Espanya, allò mateix que ha estat fet a Rússia.

El pla del socialisme espanyol i del comunisme rus és el mateix.

Aquestes afirmacions les ha fetes «El Socialista» de Madrid, el portaveu del partit socialista espanyol, que és el que en realitat podria donar la victòria a l'Esquerra.

En Largo Caballero, en un discurs que féu a Madrid, entre altres terribles amenaces va pronunciar la que segueix:

No vengo arrepentido de nada. Yo declaro que antes de venir la República, nuestro deber era traer la República; venida esta, nuestro deber es traer el socialismo, pero no un socialismo a secas, sino un socialismo marxista i revolucionario.

No es posible mantener equívocos.

En Largo Caballero, doncs, no vol que ningú visqui enganyat; ben clar ho diu: si guanyem implantarem el marxisme revolucionari.

Per la seva part, els homes d'Esquerra republicana de Catalunya, s'empenyen en glorificar la jornada del 6 d'Octubre i posar-la com la gesta més heroica de la seva història.

Mireu, sinó, que digué en Pi i Suñer en un míting:

L'Esquerra té en les planes de la seva història l'heroica data del 6 d'Octubre i la seva actuació constant en favor de l'obrer.

I en Trabal afegeix:

L'Esquerra reivindica el 6 d'Octubre amb tota la dignitat ciutadana i les seves conseqüències i la sang dels morts a Catalunya i a Astúries, com a símbol de llibertat.

El programa, doncs, no el podem pas definir més clar. L'Esquerra enyor la gesta del 6 d'Octubre i, per tornar a re-

viure-la, no repara pas en associar-se amb els comunistes ni amb els anarquistes, ni amb tots aquests que per endavant anuncien que si guanyen, l'endemà implantaran aquí el comunisme rus. Ben clar ho digué en Casares Quiroga:

Després de guanyar, el ministeri de la governació hauria d'ésser 48 hores sort i cec, que és igual que entregar el país, durant dos dies, a la barbàrie comunista i anarquista.

Desgraciadament, tots sabem els instints perversos d'aquesta gent quan la cosa els va de cara.

I ara, nosaltres preguntem: davant d'aquesta amenaça real i horrible, hi haurà encara homes de cervell, burgesos amb camps, vinyes i cases, comerciants o homes d'ofici que s'atreveixin a votar per l'Esquerra?

Per desgràcia creiem que sí; cal, però, que recordin que els peneditos no poden tornar a Roma.

GIL.

Històric

Era durant el Govern que va seguir la Dictadura d'en Primo de Rivera. Com les coses trontollaven i es preveia la vinguda de la República, un senyor va trobar cert dia un veí del Raval anomenat Llei i tingué amb ell el següent diàleg:

—Com anem, Llei, vós teniu anys.

¿Què us sembla de la política?

—Bé; que ara anem molt bé.

—¿Voleu dir...?

—Sí, puix que ara pujarà la República i després d'ella la «repartidora»...

—I escolteu, la casa on viviu, no és vostra?

—Sí, que ho és...

—Doncs, prepareu-vos...

—¿Perquè?

—Perquè aquí al Raval n'hi ha molts que no tenen casa i si ve la repartidora vos tindreu de dona'ls-hi un tros de la vostra...

—Oh... Oh... Oh... va exclamar, tot moment el cap d'un cantó a l'altre fent senyals negatius. I així va acabar el diàleg.

I així són molts, que volen la «repartidora» però... dels béns dels altres...!!

PINATELL

Convé que vingui el comunisme?

«Si guanyava l'Esquerra, l'endemà tenim el comunisme». Aquesta és l'afirmació que avui hom sent a cada pas i a tots els recons on hi regna una mica, per poc que sigui, de sentit comú polític.

Es davant d'aquesta profecia, cruel i esfereïdora, que nosaltres ens atrevim a preguntar: Convé que vingui el comunisme?

Naturalment, sembla a primer cop de vista, que un «no» fulminant i categòric seria la resposta més lògica i adequada a aquesta esborrejada pregunta, veritat?

Doncs, no senyors; segons com un s'ho mira, trontolla, vacil·la i a l'últim acaba per creure que fóra convenient i àdhuc necessari que s'implantés d'una volta el règim soviètic al nostre país.

Descartem per endavant el fet de que en aquests casos sempre paga el just pel pecador i aquest motiu basta i sobra per procurar per tots els mitjans possibles, evitar l'haver de caure en un règim el més despòtic que fins ara registra la història del món.

Dit això, mireu, doncs, perquè convindria que vingüés el comunisme.

El comunisme convindria en primer lloc, perquè tots els que hi creuen, generalment l'element més degenerat de la població, caurien víctimes de la seva més gran il·lusió, deixant així la nació lliure d'aquesta infecciosa plaga.

Convindria, perquè tots els que l'exalten i l'alaben sense creure-hi, obtindrien una eficaç i profitosa lliçó de modos.

Convindria, perquè tots els que l'abominen, però per conveniències polítiques no reparen a apoiar-lo, pagarien cara la seva avarícia i el seu partidisme.

Convindria, perquè aquells que posseïnt salut, béns, treball o mitjans econòmics per viure, clamen més llibertat, per poguer absorbir la saba del pròxim, veurien la seva fam i la seva set de riqueses apagades.

Convindria, perquè aquells que davant l'amenaça i el perill imminents del terrible desgavell, viuen confiats en el treball i en els esforços dels seus semblants, serien deixondits i obligats a viure al ritme del món i no com a llagardaixos o pois d'esquena.

I finalment, convindria perquè tots els homes públics, començant pel de més avall i acabant pel més altèrric governant, que amb les seves paraules, amb les obres o amb seves omissions l'han ajudat a arribar a arrelar-se i a ensenyorir-se de la nostra pàtria, obtindrien la justa paga que es mereixen.

WESS BUSQU

Legiu LA VALL DEL MOGENT